

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

Květen

2017/2018

Puzzlík je počtvrté první v kraji!

v kategorii ZÁKLADNÍ ŠKOLY – 2. stupeň zís

1. místo

Puzzlík

25 V 2018

MEGAW LAB
MEDIA

onomi

Den Země-cesty za přírodou

Výsledky školních soutěží

Žijeme ve škole...

Stalo se

- 20. 4. měli tvořivé odpoledne v keramické dílně rodiče a děti ze 4. B
- 23. 4. se žáci účastnili programu ke Dni Země
- 23. 4. Tomáš Chlubna z 9. A reprezentoval pěkně školu v biologické olympiádě v Kolíně, skončil třetí a postoupil do kraje, kde se umístil v polovině tabulky, gratulujeme!!!
- 23. 4. se konala pedagogická rada
- 23. 4. od 17:00 proběhly třídní schůzky
- 25. 4. končil sběr starého papíru
- 26. 4. proběhla v Zásnukách přírodovědná soutěž Zlatý list pro 4. - 6. třídu a naši obsadili krásné 2. místo
- 27. 4. Zlatý list pro starší žáky
- 30. 4. měli jsme ředitelské volno
- 2. 5. navštívili školu budoucí prvňáčci z MŠ Kouřim
- 4. 5. se několik zástupců redakce Puzzlíku zúčastnilo vyhlášení krajské soutěže Školní časopis roku v Praze a **Puzzlík je v kraji první !!!**
- 4. 5. soutěžili na Poháru rozhlasu mladší žáci z 6. a 7. tříd
- 7. 5. ředitelské volno
- 9. 5. se přijely do školy podívat děti z MŠ Svojsice
- 10. 5. se konal Mc Donald's Cup pro 4. a 5. třídu
- 10. 5. do 1. - 3. třídy dorazil Bovýsek
- 11. 5. se konal Mc Donald's Cup pro 1. - 3. třídu
- 14. 5. jsme se fotografovali
- 15. 5. proběhl ve spolupráci s Aktivními zálohami Armády ČR **Den ochrany člověka za běžných rizik a mimořádných událostí**
- 15. 5. dojel zahrát pro 1. stupeň své školní představení divadelní kroužek ze ZŠ Plaňany
- 16. 5. se konal Pohár rozhlasu pro starší žactvo z 8. a 9. tříd
- 17. 5. navštívila 4. C místní skanzen
- 18. 5. proběhla poslední výprava turistického kroužku, tentokrát do Louňovic
- 18. 5. končilo plavání 1. AB, 2. B, 4. C a 5. B
- 21. 5. se konala beseda o tvorbě animovaného filmu s režisérem Cyrilem Podolským, tvůrcem večerníčku Krysáci, beseda byla určena pro 4. - 6. ročník
- 21. 5. - 23. 5. proběhly **Dny pro záchranu života, preventivní zdravotnický program**
- 21. 5. vyrazily na preventivní program do Kolína devítky - téma Hrou proti AIDS
- 22. 5. jela 2. AB na výlet do minizoo v Chlebech
- 28. 5. se vybraní žáci 6. - 8. třídy účastnili Pythagoriády v Kolíně
- 28. 5. vyrazila na exkurzi do knihovny v Českém Brodě 5. B
- 29. 5. jely na Pythagoriádu děti z 5. ročníku
- 29. 5. byli prvňáčci pasováni na čtenáře
- 29. 5. jeli žáci 7. ročníku na výlet do lanového centra v Ostružně u Jičína

Stane se:

- 31. 5. se koná pro všechny žáky zdarma v rámci Dne dětí představení divadla SemTamFór
- 4. 6. Kolínské sportovní hry v atletice a stolním tenise
- 5. 6. jede na výlet 6. AB do lanového centra v Ostružně
- 5. 6. - 6. 6. vyrazí devítky na výlet k Máchovu jezeru
- 7. 6. má 5. AB výlet na Kunětickou horu
- 7. 6. na KSD reprezentují starší dívky ve florbale
- 14. 6. trénuje na dopravním hřišti v Kolíně 4. BC
- 19. 6. jede 1. AB na výlet na Kačínu
- 19. 6. jede na výlet do Soběhrd 3. B
- 19. 6. vyrazí na výlet do Starých Hradů 1. C a 3. A
- 20. 6. se účastníme olympijského běhu
- 21. 6. proběhne pedagogická rada a schůzka s rodiči budoucích prvňáčků
- 21. 6. jede na dopravní hřiště do Kolína 4. A
- 25. 6. navštíví 1. ABC kouzelník
- 25. 6. pojedou na výlet do Chlebů 4. A
- 28. 6. se koná sportovní den
- 29. 6. dostávají žáci vysvědčení...

... a pak už jsou prázdniny !!!

Žijeme ve škole...

Rok 2018- 100 let od vzniku samostatného Československa

Republika existuje 100 let! Napadlo tě, co se za posledních 100 let stalo? Naše letošní nová rubrika připomene některé zajímavosti této převratné stovky. Vždyť naši praprarodiče žili úplně jinak než my.

Soutěž „VÍŠ, CO TO JE?“

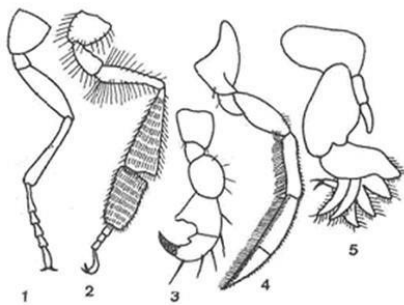
Nové výsledky!

V druhé polovině května se ve vitrině nacházel **ponorný vaříč**. Minulou hádanku - váleček na zdobení těsta- odhalilo 22 dětí, pro přednostenku byl vylosován **Pavel Křehla z 3. B**. Ve vitrině se nachází řada nových zajímavých předmětů z prostředí staré školy.

PROSÍME VŠECHNY OCHOTNÉ!!! POTŘEBUJEME DALŠÍ NEOBVYKLÉ VĚCI Z MINULÉHO STOLETÍ, ZAPŮJČTE!

Jak daleko leží kytky podle včelího tanečku?

Letošní biologická olympiáda byla pro mě velmi úspěšná. V okresním kole jsem skončil třetí a postoupil jsem tak do krajského kola v Mělníce.

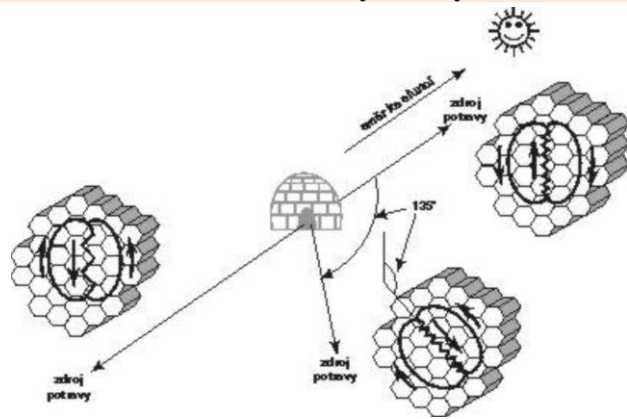
I když bych mě psát o všech kolech, nejhezčí zážitky mám z toho krajského. Na poznávačku jsme měli různé živočichy a rostliny, které jsem mnohdy na živo viděl poprvé v životě. Tak jsem se třeba seznámil s hrotnatkami, chrostíky, čolky nebo třeba rybenkou, z rostlin zmíním

bublinatku jižní.

I když soutěž byla časově náročná, velmi mě bavila a dala mi mnoho do života a případného budoucího studia.

Na co se nás dál ptali? Třeba na to, kde a jak daleko leží kytky podle včelího tanečku, jak se pohybují buňky, která z buněk lidského těla používá k pohybu bičík, nebo která noha patří kterému druhu hmyzu. Zkuste si alespoň tipnout.

Já jsem si letošní olympiádu užil a doporučuji si ji vyzkoušet.

Jonáš, foto z biologické olympiády

Vyrábíme s rodiči

V páteční podvečer 20. dubna jsme se sešli ve škole – maminky, tatínkové a děti ze 4. B. Tentokrát jsme opět zabořili ruce do keramické hlíny a zcela nečekaně (a nakonec i bez obav) jsme vyrobili devět krásných a vkusných květináčů.

Až půjdete kolem okna, které zdobí keramický květináč s kočkou, sluníčkem, květy... třeba to bude právě ten náš. Děkuji všem rodičům, ale také dětem za velmi příjemně strávený čas.

Text a foto Hana Kolpáková

Tradiční sběr starého papíru

Ve dnech 16. 4. – 25. 4. 2018 se na naší škole konal již tradičně **sběr starého papíru a kartonu**. Především díky 1. stupni se podařilo nasbírat podle nahlášených čísel 11 527 kg sběru. Všem, kteří se do této akce zapojili a umožnili tím získat peníze na školné pro naši adoptovanou kamarádku Moline z Keni, moc děkujeme!

Výsledky jednotlivců:

1. místo Adam Břečka 3.B
408 kg
2. místo Eliška Olivová 3.A
385 kg
3. místo Zlata Salajová 1.B
372 kg

Výsledky podle tříd:

1.	3.B	1356,9 kg	Adam Břečka - 408 kg
2.	3.A	1345,75 kg	E. Olivová - 385 kg
3.	1.C	1055,8 kg	M. Janák - 263,1 kg
4.	4.B	1029 kg	N. Sznepková - 280 kg
5.	1.A	909 kg	L. Tancmanová - 277 kg
6.	7.B	862,5 kg	L. Pazderka - 284 kg
7.	1.B	788 kg	Z. Salajová - 372 kg
8.	4.C	779,65 kg	A. Pivoňková - 314 kg
9.	4.A	693,5 kg	T. Havlíková - 175 kg
10.	6.A	552,2 kg	E. Alexandrová - 152 kg
11.	5.A	387 kg	E. Maxian - 140 kg
12.	2.A	372 kg	M. Hetzendorf - 125 kg
13.	8. tř.	318 kg	P. Pavelková - 284 kg
14.	5.B	267,7 kg	B. Průšová - 105 kg
15.	2.B	228,6 kg	D. Čepelák - 66,3 kg
16.	9.A	218,5 kg	T. Chlubna - 60 kg
17.	6.B	186 kg	A. Milerová - 64 kg
18.	9.B	178,4 kg	K. Fridrichová - 123 kg
	7.A	359 kg	M. Švorbová - 198 kg

Moline Achieng' Aoko

Škola již dlouhodobě podporuje keňskou dívčinku Moline Achieng' Aoko, její školné se platí ze sběru starého papíru. Nyní je možná i elektronická komunikace.

Dear Moline,

we are sending you many greetings from our school.

We have just returned from a short holiday. We celebrated the Labour day and we did not have to go to school. We enjoyed the warm and sunny days of Spring. It is so hot that it looks more like Summer now.

Recently we celebrated another important day. The Earth Day. It is on April 22nd. On this special day we usually talk about how to protect our Earth, we can go out and pick up some trash from our town, roads, parks and forests. We also learn how to recycle the rubbish. We have yellow, green and blue trash cans in our town. The colours tell us what kind of waste belongs to it.

Some children went to see the ZOO in Prague. There is a giant ZOO with many protected and endangered species.

Best wishes

children from school ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, okres Kolín

Náš Puzzlík opět zabodoval

Místo vyučování jsme se v pátek 4. 5. vydali společně s Jonášem, Dodym a paní učitelkou Bílkovou na vyhlášení krajského kola soutěže Školní časopis roku 2018 (Puzzlík soutěžil v kategorii Středočeský kraj - časopis pro druhý stupeň).

Ráno jsme se sešli na autobusovém nádraží a vyrazili nejdříve autobusem a poté vlakem směr Praha. Krajské kolo se konalo ve VOŠP (Vyšší odborná škola publicistiky), kam jsme se přesunuli. Tam jsme si odložili, zapsali se na dva workshopy a hlasovali jsme pro časopis, který se nám líbil na výstavce vítězných časopisů

všech kategorií. Potom nás čekalo slavnostní zahájení. Po zahájení jsme vyrazili na workshopy. Na obou jsem byla Jonášem. První – **Hrátka s češtinou** mě moc bavil. Nejdříve jsme skládali básničku od Shela Silversteina – To já v tvém věku (synovec se baví se strýcem, který se vytahuje, že byl v jeho věku lepší než on) a poté jsme dostali různé věty, které byly v podstatě dvojsmysly (Strážníci řešili přestupek, který se blížil týráním zvířat domluvou. Nemůže-li matka o dítě pečovat, zůstane v ústavu). Po přestávce, při které každý dostal obloženou housku a lahvíčku vody, následoval druhý workshop.

Ten se jmenoval **Hlasová výchova**. Na něm jsme se dozvěděli, co je rétorika (nauka mluveného projevu) a citoslovný parazit (takové to ehm, á a prodloužené souhlásky, když se moderátor zasekává ve svém monologu), zkoušeli si říkat různé jazykolamy (Pudl prdl pudr nebo Kdy zas zašustíš sukni) třikrát a vícekrát rychle za sebou a udělali si vlastní konkurz na reklamu, kde jsme museli bez chybičky přeříkat „Paleta Royal Color Cream – nyní nový noční krém. Revitalizuje a mineralizuje pokožku.“ A už nás jen čekalo vyhlášení, ale když v naší kategorii bylo vyhlášeno třetí a druhé místo, už jsme ani nedoufali. Ale poté bylo **vyhlášeno první místo. A to patřilo právě našemu Puzzlíku. A nejen první místo, ale i speciální cena za titulku, grafiku a obsah!** Obdrželi jsme diplomy a různé tiskoviny, asi abychom věděli, jak na to. A pak už jen zastávka

na výborném zmrzlinovém poháru a spokojení hurá do Kouřimi.

Wewerka, oficiální foto ze stránek VOŠP

Dodo dodává:

S Puzzlíkem jsme byli v pátek 4.5 na vyhlášení výsledků krajského kola soutěže o nejlepší školní časopis. Kromě vyhlášení výsledků na nás čekaly také workshopy. Měli jsme na výběr asi z osmi workshopů, vybral jsem si **Mobilní nástroje moderátora**, kde nám představili základní předpoklady pro moderování na mobilním telefonu a také nám poradili, jak zlepšit obraz i zvuk při natáčení nebo nahrávání zvuku. Druhý byl **Kurz moderování**, kde nás učili, jak ohromit na první pohled,

jak se nezakotkat a jak se nestydět. Na závěr jsme se opět všichni sešli nad vyhlášením výsledků, opět jsme vyhráli první místo i se všemi oceněními - a pak už se jelo domů.

Celkově to byl velmi pěkně strávený pátek, užili jsme si legraci, něco jsme se přiučili a jako časopis naší školy jsme opět uspěli. Co víc si přát?

Dodo, foto MBÍ

Den Země akčně

Rozkvetlé arboretum

Letošní Den Země využily třídy 2. A a 2. B k návštěvě Arboreta v Kostelci nad Černými lesy. Za pěkného počasí je provázela ing. Hana Prknová z ČZU. Výklad byl proto velmi poučný a zasvěcený. Děti měly možnost vidět keře a dřeviny, které v našich končinách vůbec nerostou. Navíc si všichni pilně nasbírali šišky, takže spokojeně a s plnými batohy se nadšeně vrátili domů.

Stanislava Kropáčová

Prvňáčci poznávali okolí Kouřimi

Den Země v 1.A a 1.B

Naším hlavním úkolem byla orientace v přírodě a informace o ochraně Země. Vypravili jsme se do oblasti Bukačova, kde jsme plnili úkoly hastrmana Vospálka. Ve skoku dalekém jsme překonávali blechu Josefínu, žabáka Herkusada, listonoše Přenosila a samozřejmě hastrmana Vospálka. Poznávali jsme zvířátka podle popisu i podle zvuků. Povíдали jsme si o věcech nepatřících do lesa, o odpadech, jejich třídění i recyklaci. V polovině trasy nás velmi mile překvapila "posilovna pod širým nebem". Všechny cvičící stroje jsme si vyzkoušeli a byli jsme nadšeni. Na toto místo plné aktivního odpočinku se budeme rádi vracet.

Lenka Zahradníčková a Ivana Křížková

Den Země v 1.C

Svůj první školní Den Země strávily děti z 1. C příjemnou vycházkou po krásném okolí našeho města. Přes Broučkov došli až do vesnice s krásným pohádkovým jménem Království. Cestou děti poznávaly právě rozkvetlé ovocné stromy (jabloně, třešně, hrušně, švestky....) a domácí zvířata (slepice, králíky, perličky, kozy, krůty...)

Bylo krásné počasí, takže si vycházku skvěle užily a do školy se vrátily právě včas na výborný oběd.

Blanka Komercová

Pohoda na Lipanské mohyle

V pondělí 23. 4. měl druhý stupeň program ke Dni Země. Naše skupina s paní učitelkou Pavelkovou a Hodačovou vyrazila na Lipanskou mohylu.

Když jsme se ráno sešli, nejdříve jsme zašli do počítačovny zjistit něco o Lipanské mohyle, Lipské hoře, bitvě u Lipan, Janu Husovi, husitech a dalším, co s Lipany souvisí. Měli jsme si vše zapamatovat, protože jsme se rozdělili do týmů, ve kterých jsme na mohyle soutěžili. A poté nás čekala zhruba šestikilometrová cesta na mohylu. Cesta nebyla zas tak obtížná☺. Po cestě jsme dostali krátký komiks o husitech či Janu Husovi. Na mohyle jsme si rozdělali oheň a upekli buřty nebo marshmallows. Jakmile jsme dojedli, čekal nás kvíz ohledně husitství, štafetové závody a závody „žabáků“. Z těchto disciplín se sečetly body a nejvíce měly dvě skupiny. Ty si ještě daly soutěž mezi sebou – vyjmenovat co nejvíce husitských bitev. Nakonec vítězná skupina dostala jako odměnu bonbóny a tužku MŠMT. Celý výlet se mi líbil, bylo to zajímavé zpestření.

Wewerka

Žijeme ve škole...

Sbírka uniforem v Toušicích byla zajímavá

Každá třída si někam o Dni Země vyrazila. Naše „stádo“ o šedesáti dětech tvořené třemi třídami 5. B, 5. A a 4. C (plus tři dospělí) vyšlo do Toušic na výstavu všeobecných uniforem z minulého století k jednomu místnímu sběrateli. Cesta tam byla v pohodě, všichni měli dobrou náladu, těšili se tam i na zpáteční cestu, při které bylo přislíbené opékání buřtů. Když jsme došli na určené místo výstavy, třídy se rozdělily. První šla dovnitř 5. A a my ostatní jsme vyrazili dál podél potoka až k známému toušickému mostu, kde jsme si dali svačinu, odpočinuli si a pak jsme se vrátili na výstavu. Tam se naše třídy vyměnily a my šli dovnitř. A musím říct, že lidi z naší třídy byli užaslí a nadšení (hlavně tedy ze zbraní). Po skončení prohlídky jsme vyšli ven a nakoupili jsme si suvenýry. Na cestě zpět jsme se dočkali slíbené odměny u Strašíku, bylo opékání buřtů, jablek, chlebů, „máršmelounů“, prostě všeho možného, co jsme si donesli. Plameny sálaly a my opékali (Mňam!). Potom jsme hráli různé hry a šlo se zpět ke škole, kde tento super den skončil odchodem domů.

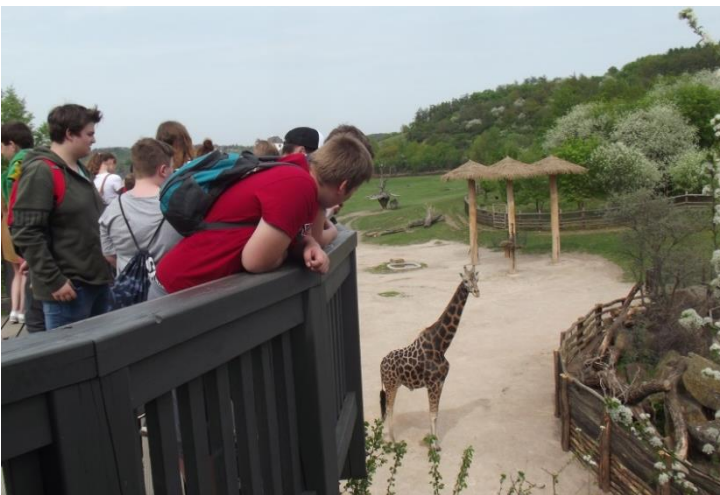

Štěpán

Programy v zoo

Naše skupina byla v Zoologické zahradě v Praze. Měli jsme dva programy - Lidoopy a Velkou trojku. Mně se náš program o opicích líbil, povídali jsme si o pavíanech, lemurech, gorilách, procházeli jsme se mezi opicemi a v tunelu, ve kterém byli kaloni, volně se tam pohybovali, dva jsem viděl. Nejvíce se mi líbilo povídání o gorilách. Pak jsme se mohli najíst a něco si i koupit na památku.

Ondra

Na Den Země jsem byla se školou, a moc se mi tam líbilo, byli jsme v Kosselci nad Č. L. Paní která nás prováděla lesem nám ukázovala a říkala o stromech a námích a méně námích i šleba a jiných kousků světa, který by u nás ani moc tak šikrát ještě šleba větší šišky než šleba u nás, můj spolužákem se tam nejvíce líbily velké stromy, a mě šleba, a na památku jsem si vzala šišku.

Kristýnka Stepaková 2. B

Den Země

Zelání
Den Země jsme se pustili do vyřábění nových pohádkových mami aby děti na celém světě nezapomeli na naši planetu. Z velké hromady vzniklo papírů

4.b

San Diego

Naše pohádkové město je San Diego a to protože se nám líbí. Eliška vymyslela svoji školu s hlepochem, Lukáš Latta vymyslel autobus, Bára vymyslela vysoké panáčky, a Jirinek Slávek vymyslel kino, protože má rád filmy. Myslíme, že se nám to povedlo. A máme tam hezké hřiště!

Karlík a továrna na čokoládu

Název jsem vymyslel já, Lukáš Kuláš. Spalunacovali Váček Pecha, Tomáš Machava, Lukáš Valíček. Dělati jsme továrnu na čokoládu z filmu Karlík a továrna na čokoládu. Omlouvám se všem, co chtěli vidět Umpalumpi. Čoko je hračka duáka s lodí. Čokolády jsou poselství posílány do skladu a sešla skladu do krámu.

Sprášené náměstí ☺

Sprášené náměstí jsme vymysleli všichni. Protože Vojtovi Kápla hnědá barva na plochu a vypadá to divně. Původně se to mělo jmenovat ČokoNáměstí, ale ta hnědá barva nám to zkazila.

Byla to standa ☺

Cukrárně

Naše město se jmenuje Cukrárně. Je to pohádkové hřiště s cukrárnou a hračkářstvím. Klouzačky, houpačky a cukrárnu vymyslela Aněška Chladová, hračkářství vymyslel Luky Bolser prolezáček, posezení a kolotoč Klára Břečková a šebřínny vymyslela Naty Štěpánková. Město Cukrárně se jmenuje podle naší cukrárny, na které jsou bonbóny. Moc nás to bavilo a hodně jsme se nasměli. Cukrárně je ráj dětí.

Zábavná pláž ☺

Prišli jsme nato postupně. Nejdřív jsme začali dělat bazén stoboga nem, pak jsme udělali pláž z písku, skokanek, trampolín udělali jsme cukratna a lanovku přes bazén, pak z úterky udělali osužku a cukrárnu a pod slanečniky je posezení. V bazéne je utopenec se zachráním krunem. Máme tam také trampolínu, na které skoče nápká děvče. A moc nás to bavilo, když byla takle zábavná pláž Kouřimi, byli by jsme happy.

Žijeme ve škole...

Den Země

Laujal mě pořad o vodě. Že vody ubývá a neměli bychom ji znečišťovat. Líbil se mi pokus, kdy se voda nemíchala s olejem. Víme, jak třídít odpad, protože se spíš dají dělat další věci. Přírodu si musíme chránit.

Tereza Pokorná 3.B

Okolo Labe za Slavníkovci

Na Den Země byla naše skupina žáků v Libici nad Cidlinou. Ráno jsme se sešli na nádraží a jeli vlakem a pak autobusem až do Poděbrad. V Poděbradech jsme měli půl hodinky rozchod, někdo šel hned na zmrzlinu, někdo na pizzu nebo kebab. Nás šlo společně asi pět, prvně jsme byli na pizze a pak jsme si ještě dali zmrzlinu. Z Poděbrad jsme vydali pěšky podél Labe až do Libic. Cestou jsme se potkali s panem učitelem Drahovzalem, který nám vyprávěl o minulosti Slavníkovců a o jejich vyvraždění před 1000 lety. Podívali jsme se v Libici i do muzea, které je o době slavníkovské, sice bylo malé, ale moc hezké. Autobus, který byl objednan přímo jen nám, nás nakonec odvezl zpět do Kouřimi.

ačmE

Před mateřskou školkou se našly rukavice. Učitelka je ukazuje a ptá se: „Děti, čím jsou ty rukavice?“ - „Vypadají jako ty moje“, hlásí se Helenka, „ale moje to být nemůžou, já je ztratila...“

„Jak chceš ostříhat, Abrháme?“ - „Stejně jako to má dědeček, s tím prázdným kolečkem uprostřed!“

Žijeme ve škole...

Jak dopadla školní fotosoutěž?

Dva měsíce zkrášlovaly chodbu u ředitelny velmi zajímavé fotografie žáků a paních učitelek školy.

Hlasování o nejpěknější fotografie v jednotlivých kategoriích bylo ukončeno a zde jsou výsledky:

Kategorii Mňamka obsadily především p. učitelky, a to byla kategorie, o které jsme se domnívali, že bude mít velké množství fotografií, neboť je módní fotit si jídlo, ale nebylo tomu tak. Na 1. místě se umístil dort Škola (na fotografii), který dostala a pak i vyfotila **paní ředitelka Borová**, na 2. místě dort pro nejlepší učitelku **od p. uč. Kolpakové**. Na třetím místě se umístily dva snímky. **Od p. učitelky Hampejsově** sklínky z výletu a pak dobrota **od Dominika Červenky ze 4. B.**

V kategorii **Detaily kolem nás** se stala absolutním vítězem **Adéla Hampejsová**, její fotografie obsadily všechna tři první místa. Jednalo se o fotku Podzim (na fotografii), Stříhoruký ledový Edward a V jednoduchosti je krása. Adéla získala celkem 20 hlasů.

Ve 3. kategorii **Zvířecí hrdina** zvítězil **Matěj Moskala z 3. A** se svou fotkou kočky a ježka (na fotografii), na 2. a 3. místě se umístil **Dominik Červenka ze 4. B** s fotografiemi králíčka a mazlivé kočky.

Dominik byl podobně jako Adéla velmi úspěšný fotograf, obdržel celkem 24 hlasů a stal se absolutním vítězem celé soutěže! Gratulujeme všem výhercům. Děkujeme také všem ostatním, kteří přinesli fotografie. Pokud máte dojem, že se v soutěži opakovala stejná jména, je to tím, že mnoho žáků se neúčastnilo, přestože fotíme všichni. Je to škoda, takže shromažďujte materiál do dalšího ročníku.

Text MBÍ

Žijeme ve škole...

Expedice Karakoram

Vybraní žáci z 2. stupně se zúčastnili expedice Karakoram v Praze v lanovém centru, stalo se tak na Den Země 23.4.

Úkolem expedičního týmu je dosažení co největšího počtu výškových metrů (bodů) a to v součtu za celý tým v průběhu časového limitu 120 minut.

Některé naše skupiny se velmi dobře umístily. Nejlepší výsledky měla 8. třída, která se jmenovala „Kdo jí tvaroh, vidí za roh“ s 13 300 výškovými body. Celkově se umístila na 10. místě z 66 družstev. Další naše skupina „Semka 3“ s 10 850 body obsadila 15. příčku, skupina „Kokosáci na laně“ s 6 650 body se dělila s jinou ZŠ o 35. a 36. místo a poslední skupina „Holky“ s 5 550 body se umístila na 51. místě. Náramně jsme si to užili.

Text Fífa, foto M. Hampejsová

Den s vojáky z Aktivních záloh AČR

Druhý stupeň se zúčastnil akce ke Dni ochrany člověka za běžných rizik a mimořádných situací. Přijeli vojáci z aktivní vojenské zálohy, kteří nám ukazovali zbraně, mohli jsme je i rozebrat. Na střelnici jsme stříleli z různých typů vzduchovek a na stanovišti první pomoci jsme zkusili masáž srdce a dozvěděli se, jak postupovat v různých situacích. Vyzkoušeli jsme běh s kulometem s plnou výstrojí, abychom věděli, co to obnáší. Soutěžili jsme v hodu na plechovky, ve střelování se do obručí, ve střelbě z luku, v hledání v mapách a ve fyzických cvičeních. Ve volné chvíli jsme mohli lézt po laně. Mě nejvíce zaujaly mapy, střelba a plná výzbroj. *Chondra*

Co se líbilo na tomto dni dětem ze sedmiček?

Atmosféra. Hry, které tu byly. Znalosti vojáků. Běhání v plné výstroji. Střelba.

Že jsme si mohli vyzkoušet, co mají umět vojáci při tělesných testech. Mohli jsme si ohmatat zbraně a rozložit je a složit. Líbilo se mi, že jsme byli v přírodě. Že jsme si mohli pomalovat obličej, abychom se zamaskovali.

Co se dozvěděli nového?

Jak se chovat, kdyby někdo vpadl do školy a chtěl nám ublížit. Jak se chovat při teroristickém útoku. Že se máme řídit pravidly *Utíkej, Schovej se, Bojuj*. Že si máme v případě útoku ztlumit mobil. Co dělat, když se někdo zraní. Že obranný granát má smrtící účinek až 20m a zraňující účinek až 200m. Jak udělat masáž srdce.

Žijeme ve škole...

Turistické putování za krásami okolí Kouřimi

V březnu jsme se s turistickým kroužkem vydali nejdříve autobusem do Malotic a poté pěšky přes Doubravčany až do Zásbuk, kde jsme měli možnost doplnit energii, a autobusem znovu zpátky do Kouřimi. Domů se nevrátil téměř nikdo s čistými botami, jelikož zrovna bylo hodně bláta. A o měsíc později v pátek 20. 4. jsme vyrazili do Sázavy prohlédnout si Sázavský klášter a pak putovat po svých podél řeky. Oba výlety jsme si moc užili, zvláště Sázavu, protože bylo krásné jarní počasí.

Text Petra Kadlecová, foto Hana Borová

Den u hasičů

Ve čtvrtek 19. dubna se prvňáčci vydali prozkoumat Hasičskou stanici v Kolíně. Přivítala je paní hasička, která vyprávěla o nejrůznějších situacích, které hasiči řeší, řekla, kam volat o pomoc a jak těmto nebezpečným situacím předcházet. Poté dětem ukázala hasičskou výstroj, sedly si i do hasičského auta a prohlédly velkou hasičskou garáž. Protože byly moc hodné, mohly si prohlédnout i ložnice, kuchyň, posilovnu, cvičnou stěnu a ostatní místnosti. Dopravu na super exkurzi sponzoroval tatínek Elišky Dvořákové z 1. B, kterému patří velké poděkování!

Prvňáci a Lenka Zahradníčková

Zlatý list aneb jak známe přírodu

O tom, co doopravdy víme o přírodě, jsme se ve čtvrtek 26. 4. přesvědčili já, ačmE, Fífa a několik dalších šestáků. Jeli jsme do zasmucké bažantnice, kde soutěž Zlatý list pořádá přírodovědný kroužek Šestka.

Dohromady nás bylo šest (dva žáci z 6. A a čtyři žáci z 6. B) a jako doprovod s námi jel pan učitel Macháček. Rozdělili jsme se do dvou týmů. Celá soutěž probíhá jednoduše. Tým se zapsal a všichni jsme šli navštívit první stanoviště, kde jsme představili plakát, na kterém jsme popisovali, jak pomáháme přírodě. Pak jsme se účastnili závodu, což byl menší okruh se sedmi stanovišti. Tématy bylo, jak pomáháme přírodě, třídění odpadů, zoologie, botanika, zeměpis, rybaření a myslivost. Na každé z těchto zastávek nás čekal buď kvíz, poznávání či nějaký zábavný úkol (u myslivosti jsme jako jeden z více úkolů třeba museli ve vymezené oblasti vyhledat tři srnčí parůžky). Když jsme došli do cíle, mohli jsme si zkusit vyrýžovat české granáty nebo zkusit míčkem házet na cíl. Už se jenom čekalo na poslední týmy a sečítání bodů. I když naše týmy soutěžily zvlášť, body se sečetly dohromady a výsledek se počítal za školu. Nakonec nás čekalo krásné druhé místo. Celý den jsme si moc užili.

Wewerka

Nejhezčí zahrada

Vyhlášení výsledků soutěže o nejhezčí návrh makety Zahrada pro náctileté proběhlo 16. 5. 2018.

Makety, které vytvořili sedmáci, jsou vystaveny u vchodu na 1. stupeň, spolužáci mohli

hlasovat, který návrh se nejvíce líbí.

V měsíčním hlasování se nejvíce líbila maketa od skupiny Tereza Procházková, Šárka Tvrdíková, Adam Bohata a Martin Hruška, která obdržela 86! hlasů od spolužáků (na 1. fotografii). Na druhém místě se umístily se svou maketou Adéla Hampejsová, Eliška Švejdomá a Martina Kulhavá, na třetím skončil návrh od Davida Pobudy, Anety Bílé a Dominika Wuschka. Ale každá maketa získala několik hlasů, líbily se všechny. Kdo si jich nevšiml, může se stále ještě podívat.

Text a foto MBÍ

Zahrada snů

Všechny nás trápí to, že v Kouřimi není tolik hracích ploch pro starší děti. Město se rozhodlo něco postavit na školní zahradě a je snaha, aby se nám to líbilo. Jak by měla taková zahrada pro starší děti vypadat? Podle mě by bylo rozhodně super, aby tu byly dráhy pro motokáry, protože každý si rád zkusí řízení a každého řídit baví. Spousta lidí by taky ocenila horolezeckou zeď, rádi totiž někam lezeme a bylo by lepší, kdyby to bylo takto nachystané a nelezli jsme tam, kde je to nebezpečné. Také bychom moc rádi uvítali bazén s tobogánem, to by bavilo i malé a asi taky nějaké dospělé. A nakonec - já bych chtěl i skatepark, zkusit

triky je bolestné, ale když se to člověk naučí, je to fakt fajn. Já osobně doufám, že se vše takto postaví, nebo alespoň podobně.

Dody

Projekt sebeobrana do škol je podpořený z programu SmartUp od Nadace O2

Hlavní myšlenkou projektu sebeobrány do škol je naučit děti (a v pozdější fázi případně i další ohrožené skupiny) základům sebeobrány, tím zlepšit jejich fyzickou kondici a šanci ubránit se případnému útočníkovi. Zároveň s tím, jak poroste fyzická připravenost dětí, bude růst i jejich sebevědomí a tím i mentální připravenost na případnou konfrontaci. Cílem je, aby

každý z absolventů projektu uměl ubránit nejen sám sebe, ale i své blízké či jiné ohrožené osoby.

Projekt je určen všem žákům základní školy v Kouřimi bez rozdílu věku a pohlaví a jeho cílem je zvýšit fyzickou kondici žáků, naučit je se bránit a ubránit případnému fyzickému útoku či šikaně. Přesah tohoto projektu v další případné fázi je pak i na další ohrožené skupiny.

Realizace projektu bude probíhat v měsících **září až prosinec 2018**. Tréninky budou pro všechny žáky ZŠ zcela zdarma stejně jako vybavení pro výcvik, které bude pořízeno díky programu SmartUp od Nadace O2.

Tréninky oddílu Ju-Jutsu MMA Kouřim budou probíhat v úterý a ve čtvrtek v době od 17:30 do 18:30, na ně bude navazovat od 18:30 do 19:30 trénink sebeobrány.

Členové klubu mohou samozřejmě zůstat i na tréninky sebeobrány a obráceně lze přijít dříve a zúčastnit se tréninku oddílu. Tréninky sebeobrány povede jako hlavní trenér **Filip Veselý**, který má již bohaté zkušenosti s výcvikem díky své sportovní a zápasnické kariéře, kdy je v současné době úřadujícím vícenásobným mistrem ČR a Evropy a vicemistrem světa ve fightingu. V současné době vede i oddíl Ju-Jutsu & MMA Kouřim. Určitá forma

výuky sebeobrány by měla být za současné situace součástí osnov na každé ZŠ.

Text a foto ing. M. Veselý

Zajímáme se o své okolí...

Aerobiková jízda pokračuje

Rády cvičíme, a tak jsme vyrazily s chutí 4. 5. 2018 se svým družstvem Aerobik Český Brod cvičit až do Ostravy. Což byla dlouhá cesta vlakem. Ale zase stálo za to ubytování, přepychový hotel, který jsme druhý den musely opustit. Cvičily jsme v hale, kde se nás v naší kategorii sešlo pouze pět družstev z celé republiky. Umístily jsme se na prvním místě. Radostí jsme skákaly až do stropu. O týden

později jsme cvičily v Pardubicích. Tam už byla větší konkurence - 11 družstev. A my skončily na 2. místě. Postoupily jsme do finále, které se bude konat v Praze. Držte nám palce.

Klára Vaňková 4. C, foto rodinný archiv

Dobývání hradu

Tento měsíc jsme navštívili zříceninu hradu Sion. Hrad je blízko Kutné Hory a byl zničen během husitských válek. Akce „Bitva o nápoj zvaný pivo“ se konala v údolí pod hradem. Viděli jsme rytířské turnaje a nakonec dobývání hradu. Mohli jsme si zasoutěžit v různých disciplínách jako střelení z luku, jízda na koni nebo malování na obličej. S bráchou jsme si mohli vystřelit z historické zbraně. Nebylo to úplně bezpečné, na chvíli jsem ohluchl na jedno ucho a Tomáše popálil střelný prach. Ale moc nás to bavilo.

Chondra

Navštívili jsme lesnické muzeum

Svátečný den jsme využili k návštěvě lovecko-lesnického muzea na zámku Úsov v okrese Šumperk.

Úsov je ojedinělým historickým muzeem tohoto druhu ve střední Evropě. Představuje unikátní sbírku trofejí a preparovaných zvířat nejen z Čech, ale i z Polska, Itálie, Indie a Afriky. Sbírkou vznikla díky lovecké vášni Lichtensteinů, kteří na přelomu 19. a 20. století uspořádali více než padesát loveckých výprav zejména do Afriky. Některé vystavené exponáty jsou staré více než 100 let. Prohlídka se nám moc líbila, převážně tu byly interaktivní panely, kde jsme se mohli dozvědět třeba, jaký ptačí zpěv komu patří nebo či jsou vystavená vejce, ale i poznávačka podle trusu byla zajímavá. Hodina uběhla jako voda a my pokračovali dál v naší cestě. Další zastavení bylo v Arboretu Makču Pikču. Je to vlastně bývalá skládka, kterou přetvořili v nádherné arboretum s výhledem do Hornomoravského úvalu. V celém areálu se nachází 3 200 druhů rostlin. Překrásně kvetly azalky, rododendrony, skalničky (převládaly Phloxie ve všech odstínech růžové barvy a bílé). Dále nás zaujal fíkovník plný plodů, kaktusy připravené rozkvést a další exotické rostliny. Další zastávkou byl Pasecký vodopád, který byl uměle vytvořen, je dlouhý 24m s převýšením 9m. Krásná podívaná. Dál jsme si byli zahrát obrovské šachy v arboretu Bílá Lhota. I zde nás zaujalo několik exemplářů, které tu rostou, například gingo biloba, kryptomerie japonská a jiné. Cestou domů jsme míjeli hrad Bouzov, a tak jsme se vypravili podívat, kterak létající švec s Jasněnkou na věži stáli. Bohužel hrad byl již zavřený, tak jsme si prohlédli aspoň okolí. Zadováděli jsme si na místním hřišti a vydali se zpět k domovu. Výlet se nám moc líbil.

Myšák a Fífa, foto rod. archiv

Zajímáme se o své okolí...

Skautské závody proběhly tentokrát u nás v Kouřimi

Každý druhý rok se v kolínském okrese konají závody světlušek a vlčat (většinou nejmladších členů středisek) a letos se závody konaly u nás. Soutěžily hlídky (to je jeden oddíl) z nejbližšího okolí, ale třeba i z Benátek nad Jizerou. Naše středisko připravilo téma Cesta do pravěku – někteří skauti z Kouřimi se „ztratili“ na cestě do pravěku. Někteří se je snažili najít, ale ani ti se nevrátili a ostatní oddíly je mají zachránit.

Celkem soutěžilo něco kolem třiceti hlídek po 4-8 lidech do 12 let (12 hlídek holek, 12 hlídek kluků a zbytek byly nesoutěžní hlídky – třeba neměly potřebný počet členů, a tak zaskočil někdo ze starších). Startovalo se v 9:00 a hlídky na okruh vyrážely po deseti minutách. Na okruhu dlouhém asi 3 km (skála, Stará Kouřim, cesta spadlou skálou kolem Kouřimky) se nacházelo osm zastávek s dovednostmi, které by správný skaut měl zvládat, a každou z nich mělo na starosti jedno středisko. Zastávky byly:

1. Vyhledávání informací – Červené Pečky
2. Schopnost orientace – Český Brod
3. První pomoc – Kostelec n. Č. lesy
4. Vztah k vlasti a skautu – Poutníci Kolín
5. Překážková dráha – 9. přístav Kolín
6. Manuální zručnost – Ratboř
7. Pobyť v přírodě – Plaňany
8. Kuchařina – Kouřim

Já jsem byla právě na osmém stanovišti. U nás měly hlídky za úkol udělat si svačinu. Měli si umýt ruce, ukrojit alespoň čtyři plátky chleba, dva chleby namazat, omýt ředkvičky a nakrájet je. Tyhle činnosti jsme bodovali (ještě jsme bodovali spolupráci týmu). Na to jsme měli maximálně 24 bodů + 1 bod za chování. Musím říct, že všechny hlídky byly šikovné. Mezi soutěží měly hlídky na skautovně program, aby se nenudily. Holky a kluci soutěžili zvlášť. Nakonec naše vlčata skončila šestá a světlušky sedmé, což jsou krásná místa. Celkově se mi tyto závody moc líbily a byla jsem moc ráda, že jsem na nich mohla pomáhat.

Wewerka

Kouřimské čarodějnice

Bylo, nebylo, vše začalo v pondělí 30. 4. v 15 hodin na „sokoláku“.

Po zahájení akce zapálili pořadatelé čarodějnic. Hranice se pomalu rozpadala, hořící kusy poletovaly vzduchem, paní starostka rozdávala dětem papírové kočičky s úkoly- na deseti stanovištích měly do obrázku domalovat nějakou drobnost (fousek, oko či proužek). Byla tam stanoviště jako chůze na chůdách, házení botou do koše z určené vzdálenosti nebo let na koštěti. Děti tu dostaly zaslouženou odměnu a vydaly se na další bod programu, protože mezitím, co všichni plnili úkoly na stanovištích, pořadatelé rozsypali karty do vysoké trávy, na nich byly fotky čarodějnic a na kartách s nejvyšší hodnotou bylo napsáno „poklad“. Za každou sebranou kartu nalezenou v trávě byla odměna a za deset karet či kartu s nápisem poklad byla veliká odměna (složená ze sladkostí jako jsou perník, lízátko, sušenka)! Nakonec se konala soutěž „Miss čaroděj nebo čarodějka Kouřim 2018“.

Štěpán

Zajímáme se o své okolí...

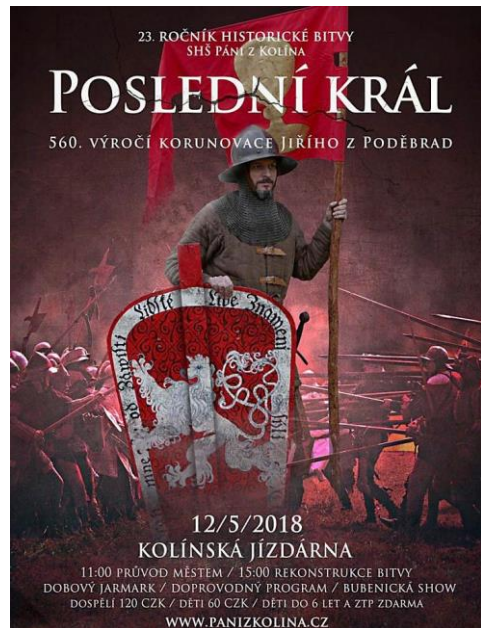
Byl jsem Ladislav Pohrobek

Roku 1458 korunovala česká šlechta Jiřího z Poděbrad a z Kunštátu králem Zemí koruny České. Před ním vládl Ladislav Pohrobek, syn Albrechta II. Habsburského.

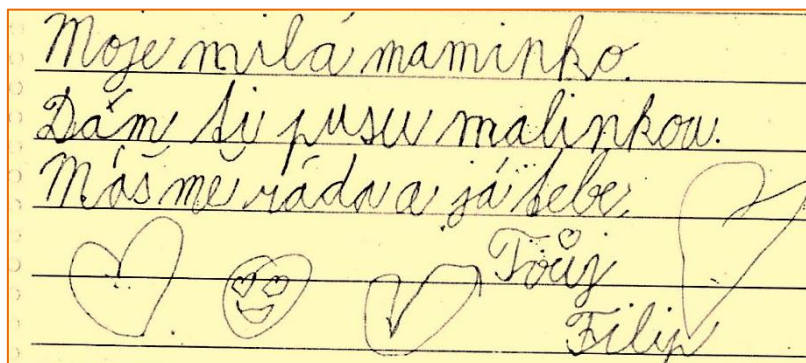
Dne 12. 5. se v Kolíně konala středověká bitva s tématem doby Jiříka z Poděbrad. Skupiny, které se věnují historii a hraní, předváděly svá představení. Já sám jsem hrál Ladislava Pohrobka, který vládl před ním do svých sedmnácti, kdy umřel. Šlechta pak zvolila za krále Jiříka. Před Jiřím byl v Čechách hlad a bída, které snažil napravit. Za jeho třináctileté vlády tu byl naopak skoro blahobyt.

Jak celý den probíhal?

V 11 hodin jsme se ségrou došli přes Kolínskou jízdárnu na louku za nemocnicí, na které se každý rok bitva (vždy jiná) koná. Vyslechli jsme si schéma každé scény, kdy máš přijít, udělat tohle, sednout si a udělat zase něco jiného☺. Potom jsme se šli převléct do kostýmů a začali přicházet návštěvníci, otevíraly se stánky a my se přichystali na velké divadelní výkony. V půl třetí se všichni „herci“ sešli před tzv. zvukem (místem, kde ovládají písně, dialogy...), tam jsme si rychle „prošli“, co nás čeká, a pak to začalo. Vyšel jsem ke korunovaci v čele průvodu jako mladý král a dvůr (šlechtici) šli za mnou s praporečnickými. Na pódiu mě biskup korunoval, já potom kynul divákům a dal jsem gestem najevo, aby můj vychovatel Jiřík vedl válku proti posledním husitům, což byla první bitva, kterou vyhrál. Pak se sehrála ještě jedna bitva, jenže u toho už jsem nebyl. Umřel jsem hned za průběhu té první☹ Jiřík pak poslal do Paříže své mírové poselstvo s návrhem spojení se proti společnému nepříteli (v podstatě taková dřívější Evropská unie). Pak byla další bitva a po ní konec. Byla velká děkovačka, herci obešli publikum a lidi mohutně tleskali všem i za ty nejmenší výkony.

Text Štěpán, foto rodin. archiv

Myslíme si...

Křest nového CD *Je čas* od kapely BBP

Na Palmovce v bývalé synagoze se 3. 5. konal křest nového CD „*Je čas*“ od kapely BBP aneb podzemní orchestr. Podzemní orchestr BBP je pražská undergroundová hudební skupina založená roku 1982, veřejně vystupuje od roku 1986. V počátcích hrála kapela i punk, později převážila undergroundová tvorba.

Na koncert jsme vyrazili s rodinou, hráli tu různé starší písničky, ale i některé nejnovější. Přišlo tam dost lidí, což mě překvapilo (samozřejmě ne ve zlém). Potkali jsme tu řadu přátel i lidí, které jsem vůbec neznal, ale oni znali mě a to je myslím trochu horší. V takových případech, kdy mě osloví, se jenom usmívám, pokyvuju hlavou, a když se mě zeptají třeba, jestli si je pamatuju, vždycky odpovím: „No jasně, to víš/te, že jo...ééé,“ a co nejrychleji se vytratím. Co se dál dělo? Vytáhla se řecká kořalka, to CD a přišli pánové David Vávra a Stanislav Diviš, aby vykonali „křest“. Kapelník navázal na CD dvě mašle, každý z pánů si chytil jeden konec a natáhli pentle. Olda – kapelník - nalil trochu toho řeckého pití do skleničky a polil s ním CD, pak ho roztočili (na těch mašlích) a vyhodili do publika, kde ho všichni chtěli chytit. Pan Diviš měl pak dlouhý, ale zábavný proslov, po proslovu se zase hrálo a pak o půlnoci se pomalu všichni loučili a včetně nás odjížděli..

Štěpán

Nezapomněli jste na přání ke Svátku matek?

Druhá květnová neděle patří maminkám. Poděkovali jste jim za péči a věnovali přáníčko nebo dáreček?

Milá maminko,
přejeme ti hodně štěstí a zdraví;
ať se ti svůj svátek líbí moc.
Troje Terka

Přijíjí ti ke Dni matek,
ať máš krásný celý den,
ať se ti ke se mnou líbí,
ať dostaneš krásné květy
Tina

Moje milá maminko,
usměj se aspoň malinko.
Máš mě ráda a já sebe,
hodně toho prožijeme.

Troje Klája

Natočení večerníčku je velmi drahé

Krysáci jsou animovaný seriál pro menší děti, režíroval je Cyril Podolský. A ten přijel k nám do školy na besedu i se svými loutkami. Loutkové postavy jsou vyrobeny z polystyrenu a z pěny (ne koupelové pěny). Jejich ruka se vyrábí ve formě, je z latexu a z drátků, aby mohly ohýbat prsty. Postavy mají v sobě kostru, kde jsou panty (klouby), které umožňují hýbat různými částmi těla. Jedno plynulé pohnutí například rukou se musí vyfotit postupně 25x, aby ruka ve filmu během jedné sekundy mávla. Věci, které krysy obklopují, jsou vyrobeny z lipového dřeva, aby je postavičky unesly.

Dva měsíce trvá, než se natočí jeden díl. Ale příprava, vytvoření loutek, kulís a všeho okolo trvá mnohem déle. Krysáci se tvořili 6 let.

Cyril Podolský má i jiné loutkové postavy. Vedle krys Huberta a Hodana je to např. Šuflík a Šiflík, duchové, Heptyl, jakýsi podivný slimák.

Přednáška se mi moc líbila, pan režisér nám vše hezky vysvětlil. Už vím, jak se dělá plynulý pohyb loutky a z čeho se skládá loutková postavička a jak vzniká celý proces natáčení. Obdivuju lidi, kteří to dělají, protože je to hodně složitá a náročná práce.

Nikita

Děti z 5. A se shodly:

Beseda na téma tvorba animovaného filmu byla 21. 5. Co jsme se dozvěděli? Všechny rekvizity jsou vyrobené z lipového dřeva. Viděli jsme kostru loutek, ta má víc kloubů než my v těle. Vše se obalí molitanem nebo vycpe vatelínem a potáhne třeba látkou, krysáci jsou potaženi králíčí srstí. 25 snímků je jedna sekunda filmu. Samotný pohyb loutky tvoří snímky, které se postupně fotí. Kamera je napojená na počítač. Zkontrolují záběr v kameře u počítače, zmáčknou tlačítko a vyfotí postavičku a utíkají pohnout trochu postavičkou (rukou, nohou) podle požadovaného pohybu. A vyfotí ji znovu. Tak to chodí pořád za sebou. Za dva měsíce udělají 7 minut filmu a zhruba za 4 až 6 let uvidí diváci v televizi nový večerníček. Tak dlouho to trvá. Je to velmi náročná práce založená na detailu. Krysáky namluvil Bolek Polívka a Marian Labuda. Bylo to zajímavé a jsme rádi, že jsme tuto besedu měli. Těšíme na další podobné zajímavé besedy.

Rozhovor s panem Cyrilem Podolským

Redaktory pochopitelně zajímaly další
podrobnosti o animovaném filmu
i o samotném panu režisérovi.

A tak se ptali:

Hrál jste si jako malý s loutkami?

S loutkami ani ne, spíš s hračkami, ale spousta hraček jsme si vyráběli, ne proto, že bychom museli – i když hraček dříve tolik nebylo – ale protože nás to bavilo. A to mi vydrželo dlouho. Možná že z té doby pochází chuť něco tvůrčího dělat.

Proč jste se stal režisérem?

To byla spíš náhoda. Já měl být učitelem češtiny a výtvarky a na filmovou školu ve Zlíně (kde se studoval animovaný film) jsem se dostal náhodou. Asi bych nebyl dobrý učitel. Zjistil jsem, že bych byl lepší v jiné profesi a už jsem u toho zůstal. Ale málokdo v profesi loutkového filmu je specialista na loutkový film. Loutkový film vyrábí lidi z různých škol.

Jak dlouho režírujete?

Začal jsem v roce 1996, takže to bude 22 let. Takže dlouho.

Co vás na tom baví?

Všechno. V této práci se kloubí taková spousta profesí, snad žádná není nezábavná. Zlínská škola měla tu zásadní výhodu, že fungovala v duchu baťovské tradice. To znamená, že člověk, který tam začal pracovat, si vyzkoušel všechno. Od toho, že každé ráno starším kolegům odemyká dveře, vaří jim kafe, až po to, že si sám takový seriál režíruje. A je to tak nejlepší. Když chcete pak po nějakém

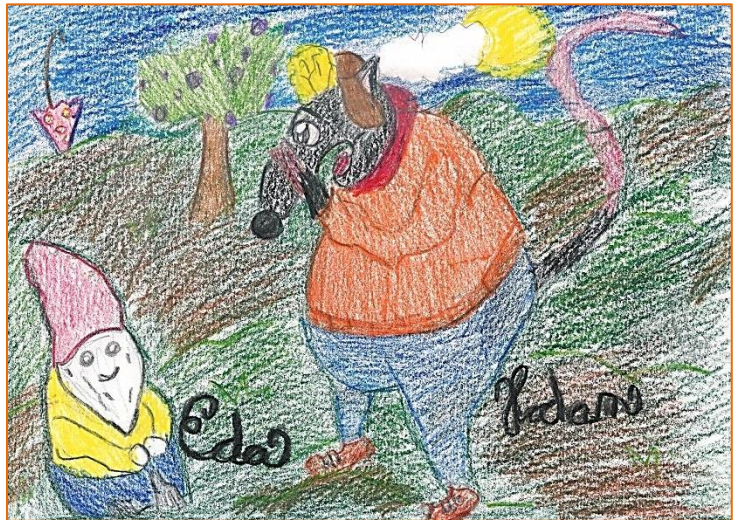
Ptáme se...

z kolegů určitou práci, po takové zkušenosti víte, kolik mu to zabere času, jak je to složité. A taky pak máte úctu k lidem, kteří tu práci dělají, protože tu práci znáte. Každá činnost okolo animovaného filmu je zajímavá něčím jiným, a tudíž je zábavná.

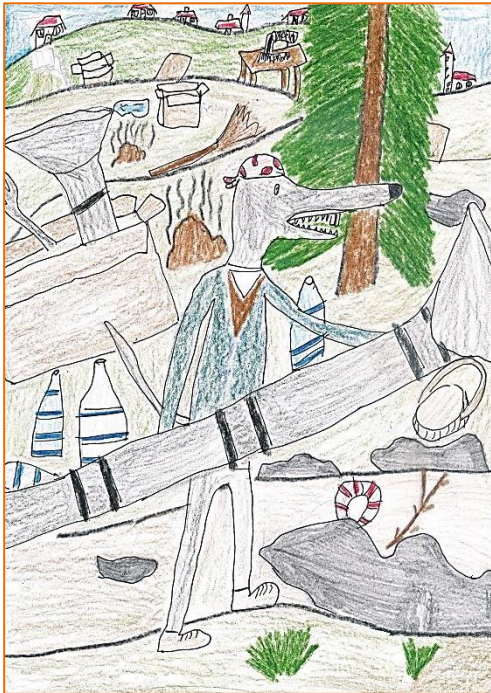
Jak vás napadlo natočit právě Krysáky?

Napadlo mě to, když jsme dodělávali s kamarády seriál Pat a Mat ve Zlíně. Abychom mohli ještě spolu pracovat, tak jsme museli vymyslet nový seriál. Někdo vymyslel, že by Pat a Mat měli manželky, ale nakonec to tak legrační nebylo. A mě napadli právě krysáci,

ale tenkrát to ještě nebyli krysáci, ale potkani. Když jsem totiž byl starý jako vy, tak jsme chodili s bráchou na smetiště, mezi Libercem a Jabloncem nad Nisou jedno takové pěkné smetiště bylo. Tenkrát vypadaly smetiště úplně jinak než dneska a byly tam vyhozené opravdu krásné věci. Tam

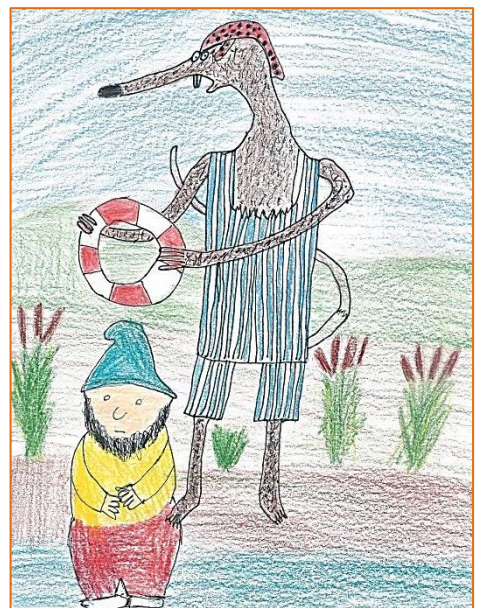

jsme vždy s bráchou nahromadili plný kufr krásných věcí. Jednou za čas ho maminka našla a všechno vyházela a šlo se sbírat znovu, proto smetiště a proto potkani. Bolek Polívka tenkrát říkal, že by bylo hezké, kdyby se to jmenovalo „Potkani se u Kolína“ (určitě znáte seriál Potkali se u Kolína), ale nakonec jsme se rozhodli, že to budou dva krysáci a jeden potkan. A stejně, první reakce dospělých nebyly dobré. Bylo to neobvyklé téma - smetiště a krysy.

Jaké další filmy jste natočil?

Tak moc toho není, když děláte loutkové filmy a natočení trvá několik let. Ale podílel jsem se na seriálech, o kterých jsme mluvili: Králci z klobouku, Pat a Mat a natočil jsem ještě jeden seriál Čarovná rolnička, který tady v televizi běžel snad jenom jednou nebo dvakrát. Pomáhal jsem i na celovečerních filmech, třeba pro komedii s Bolkem Polívkou Dědictví jsme s Davidem Rotrem dělali

hlavní písničku, tu titulní, pak také nějaké reklamy.

Jaké má mít vlastnosti režisér animovaných filmů?

Říká se, že musí mít talent, ale přece jenom je to řemeslo, takže se dá naučit. Musí mít asi trpělivost, ale hlavně jako u každého řemesla, u každé profese- musí ho to bavit. Musí chodit do takové práce rád a pak je to na výsledku vidět. Když jste pekař a nebaví vás to, tak ten váš chleba nebude tak dobrý. A to je v každé práci stejné. Když vás to baví, děláte radost sobě, ale nemáte život ani jen sami pro sebe.

*Ptali se ačmE, Wewerka, Nikita, Chondra
Ilustrace děti z 5. A, foto MBÍ*

Hrabeme se ve 20. století...

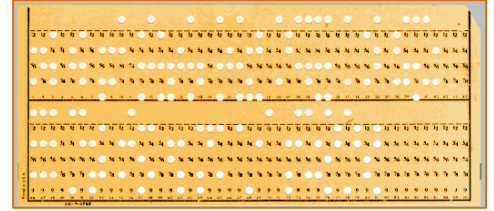
Náš denní pomocník - počítač

Když se dneska řekne **počítač**, všichni víme, co to je. Všichni ho nejspíš máme doma. Ale málokdo ví, jak se vyvíjel.

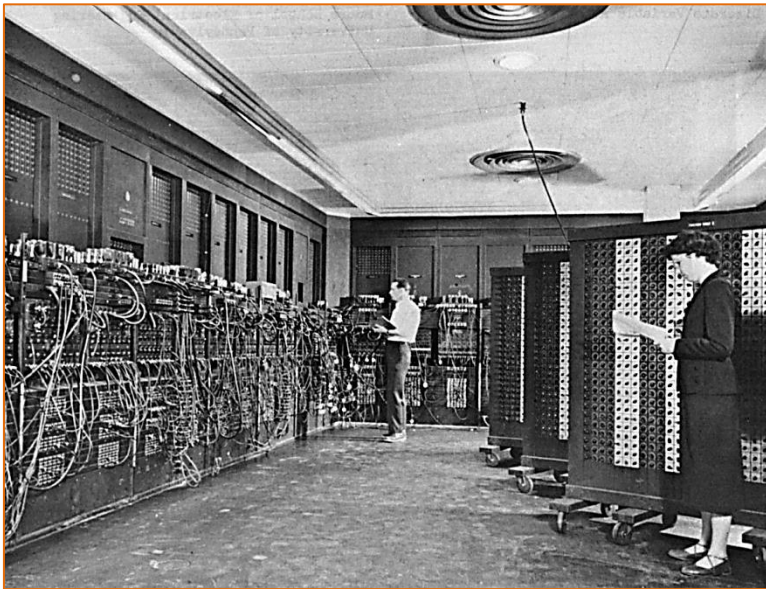
Za jeho předchůdce se dá považovat **abakus**, to bylo **vylepšené počítadlo**, které se používalo již v **Babylonii před 5 000 lety**.

V novověku se už **od 17. století vynalézaly mechanické kalkulátory**, které uměly **sčítat a odčítat**. Pracovala na nich řada vědců.

Nejdůležitější byl matematik **Charles Babbage**, který roku **1840** začal vynalézat **analytický stroj**, který fungoval na **děrné štítky**, ty sloužily pro záznam dat, byly to kartonové kartičky s dírkami, takže podle toho, kde byly dírky, se stroj choval. Jeho stavbu nedokončil, ale byl velkým průkopníkem v historii počítačů.

K uchování dat a jejich pozdějšímu dalšímu využití použil poprvé **děrné štítky Herman Hollerith**, který se svou metodou vyhrál na konci 19. století ve Spojených státech **konkurz na**

sčítání lidu. Jeho firma se později stala základem slavné počítačové společnosti **IBM**.

Za 2. světové války potřebovali počítače na rozluštění tajných kódů nepřátel a výpočty dráhy raket, a tak se začalo vynalézat. Při vynalézání použili vědci místo štítků elektronky. První takovýto **plně elektronický počítač** se nazýval **EINAC**, jeho sestavení bylo dokončeno roku **1946**. Byl veliký **2,6x0,9x26 m** a **vážil 30 tun**, třeba jen chlazení zajišťovaly letecké motory! A sloužil, jak jinak, armádě. Jeho nástupce se

jmenoval **MANIAC**. Byly to **počítače tzv. první generace**.

Počítače 2. generace měly jiný princip. V roce 1947 vynalezli vědci **Walter Brattain** a **John Bardeen** **tranzistor**, což je malá **plochá polovodičová destička**, která zmenšila počítač tím, že nahradila elektronku, která byla příliš velká. Došlo ke zlepšení všech parametrů počítačů (zmenšení rozměrů, zvýšení rychlosti a spolehlivosti, snížení energetických nároků). Ještě více se počítače zmenšily v roce **1958**, kdy **Jack Kilby** a **Robert Noyce** vynalezli **integrované obvody neboli silikonové čipy**, které místo řady jednotlivých tranzistorů nahradily elektrické obvody.

Nejnámějšími **počítači třetí generace** byla řada počítačů **IBM 360** (od roku 1965) s různým výkonem, od modelu 360/20 až po největší model 360/90, které měly téměř shodný soubor instrukcí, takže mohly používat shodný software. Znamenaly skutečný průlom počítačů do praktického a komerčního využití a vyráběly se v tisícových sériích.

Jak se počítače zmenšily do velikosti krabice a ceny se snižovaly, dostaly se do kanceláří a i do domácností (**prvním domácím počítačem byl MITS Altari 8800 z roku 1975**).

Čtvrtou generaci počítačů od r. 1981 charakterizují **mikroprocesory** a **osobní počítače**.

Zvýšila se **spolehlivost**, zmenšily **rozměry**, zvýšila **rychlost** a **kapacita paměti**. Počítač a technika se vyvíjejí mílovými kroky. Čeho se ještě dočkáme?

Podle internetu Dodo

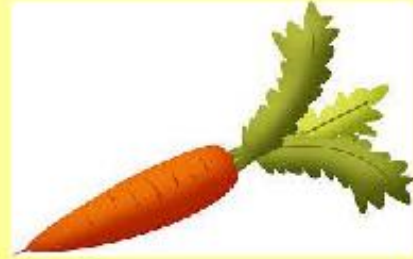

Mluvíme anglicky...

Carrot cake

Ingredients...

1 ½ cups sugar	1 ts. van
1 cup oil	½ ts. salt
3 eggs	3 cups shredded carrots
2 cups flour	2 ts. cinnamon

Instructions...

Mix sugar, oil and eggs in a bowl. Add all the other ingredients and mix together. Pour the mixture into a dish. Bake in the oven at 180C for 45 min. Cold cake cover with frosting.

Cream cheese frosting

1 pot cream cheese	1 ts. vanilla
¼ cup butter	½ cup sugar

Mix the ingredients together and put on the cake.

Avocado pate

We will need:

1 avocado, pepper, salt, lemon,

Instruction:

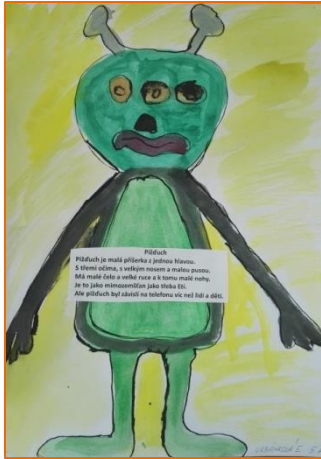

- 1) Cut up avocado to half and peel.
- 2) Put the avocado into the bowl and crush.
- 3) Cover the pate with salt and pepper.
- 4) Pour the pate squeezed lemon.
- 5) Taste.
- 6) Pate put off the cold to 5 minutes.

Serve with bread and tomatoes!

Bavíme se...

Máte doma Pižďucha?

Víš, kdo je to Pižďuch, který je závislý na telefonu? Kluci a holky z 5. A jej vidí takto?

Pižďuch Řeřich vypadá velmi podobně jako lichozrout. Akorát místo ponožek je závislý na telefonu a ten telefon je jako jeho syn. Bez telefonu by nedokázal žít, protože po telefonu všechno vyřizuje. Ve volném čase sedí u telefonu a čeká, až mu někdo zavolá nebo napíše, když mu nikdo nezavolá, tak je smutný. Řeřich nemá rád lidi, proto se schovává v kanále ve svém doupěti. Svůj pokoj má velmi hezky vyzdobený. Ve skříni má schovaný ještě jeden telefon, kdyby se mu tenhle rozbil. Nejdříve tam měl tři, ale ty se mu už rozbily. Řeřich má jedno zvířátko, a to potkana jménem Pepina. O Pepinu se stará a to velmi dobře, dokonce tak, že Pepina má také svůj vlastní telefon a vyřizuje myši záležitosti. A když se někdo dostane dovnitř, Pepina zavolá posily, a to jsou myši, potkani...

Tereza Kadlecová 5. A

Pižďuch Řepka je tvor, který má moc dlouhé nohy a je zelený. Má světle modré oči, malý nos. Uši má jako člověk, ale výjimka je jeho velká pusa, která je větší, než má člověk. Moc nerad chodí ven a nesportuje, ale zato rád sedí jen u telefonu a pořád něco vypráví, třeba co měl k snídani, večeři nebo k obědu. Pižďuch je závislý na telefonu, takže kdyby ho neměl, tak asi zemře nudou. Telefon je jeho koníček. Chodí s ním spát, jí s ním a koupe se s ním. Pižďuch totiž nemá kamarády, aby si šel s nimi ven hrát. Jeho nejoblíbenější jídlo jsou řízky, křízaly, housenky a šneci. Marie Balogová 5. A

Pižďuch je taková normální příšerka. Má hodně chapadel, čtyři oči, dvě nohy a hodně chlupů. Vypadá jako králík, pes a štetec dohromady. Žije v popelnici v temné uličce. Živí se vším, co najde, a je hodně závislý na telefonu. Telefon je jeho celý život. Nedokáže si představit život bez telefonu. Kdyby ho ztratil, tak by to nepřežil. Lukáš Kündel 5. A

Pižďuch je taková malá příšerka. Má malou hlavu se čtyřma očima. Je furt závislý na telefonu a někam volá. Když má problém, tak zavolá druhého Pižďucha. Telefon je pro Pižďucha nejdůležitější. Bez telefonu se Pižďuch neobejde. Pižďuch je závislý a furt volá. Karolína Košťalová 5. A

Pižďuch je malý tvor, který je hrozně moc závislý na telefonu. Bez něj by nic nedokázal. Vypadá skoro stejně jako lýkožrout. Má duhové oči a velikánský nos. Uši nemá vidět stejně jako ptáci. Nohy má malinké, ale tělo má zase veliké. Vlasy vůbec nemá a ruce má tak akorát. Kdyby neměl v ruce pořád ten telefon, tak by si se všemi pořád hrál. Má rád děti. Je moc hodný a moc kamarádský. Erik Maxian 5. A

Náš Pižďuch se jmenuje Smradlovous. Smradlovous je malé divné zvířátko, které vypadá z poloviny jak člověk a z poloviny jak chobotnice, má fialovobílé vlasy a černé oči. Smradlovousovo aroma není úplně nejlepší, myje se jednou do roka, a to na Vánoce. Smradlovousova obliba je surfovat na netu, jako je INSTAGRAM, FACEBOOK a na TWITEERU. Také je prvotřídní drbna, všechny pomlouvá a miluje komunikování přes mobil, má IPHONA8 plus a jeho nejlepší kamarád je Massurín. Smradlovousova slabina je ztracený telefon, protože by byl velice smutný. Smradlovousovy záliby jsou i jiné, třeba jako vaření, v roce 2015 vyhrál v Prostřeno. Je mu 83 let a je to smrad'och. Berousková Andrea 5. A

Ilustrace E. Urbánková, A. Balogová a Z. Divíšková 5. A

Bavíme se...

Nečekaný objev v Kouřimi

Pokud poslední dobou sledujete noviny, zjistíte, že se mnoho vědců (hlavně zoologů) začalo zajímat o kouřimskou skálu. Nyní se konečně odtajnilo kvůli čemu.

Poslední měsíc si obyvatelé okolí skály začali stěžovat na radnici. Důvodem byly hlasité neznámé zvuky z již zmíněného místa. Také zde čas od času nastal menší sesuv kamení, což asi před měsícem vyděsilo pejskaře

Kachna

na procházce. Byli pozváni vědci a zjistili šokující odhalení. Ve spadlé skále se usídlil drak! Je to Trpasličí drak (*Draco parvulus*). Nejedná se o velkého draka (asi ve velikosti většího králíka). Tento drak je velice snadno ochočitelny, tak obyvatele u skály napadlo, že by si ho město ochočilo pro zvětšení turistického ruchu, ale i jako novou „atrakci“ na hřiště pro děti. To by bylo skvělé. Není to jediný drak v České republice. Například v Českém ráji se nachází dva. Jsou to klasické „české“ saně (*Draco bohemicus*) a ve zbytku republiky je lokalizováno asi 14 draků – klasických Evropanů (*Draco occidentalis magnus*).

Wewerka, ilustrace Tadeáš 5.B

„Tys prý měl mnohem horší průběh spalniček než tvůj bratr, je to pravda?“

„Daleko horší! Já se totiž měl o prázdninách a on ve školním roce ☹!“

„Petře, co je to opice?“ - „Minulý čas od slova člověk, prosím!“

Puzzlík 2017/2018

školní měsíčník

ZŠ Miloše Šolleho Kouřim

14. ročník

Redakce 2017/2018:

Šéfredaktorka:

Marie Bílková (MBí)

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Titulní strana: Matěj Kolpak

 KONICA MINOLTA

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060L, za přispění pana Martina Wojewody a společnosti Konica Minolta Business Solutions Czech, spol. s r.o.

Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy.

Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách,

na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz

Uzávěrka příspěvků do časopisu 20. 5. 2018

Redaktoři:

Tomáš Chlubna (Jonáš) 9.A

Alex Bálek (Aleky) 9.A

Michal Nedvěd (Myšák) 8.tř.

Matyáš Wojewoda (Dody) 7.A

Ema Alexandrová (ačmE) 6.A

Filip Nedvěd (Fífa) 6.B

Ondra Chlubna (Chondra) 6.B

Eva Kůsová (Wewerka) 6.B

Redaktor elév:

Štěpán Horčák (Štěpán) 5.B

Nikola Strejčková (Nikita) 6. B

